

Sygn. akt IV KK 251/14

POSTANOWIENIE

Dnia 30 lipca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Kozielowicz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Małgorzata Gierszon

SSN Eugeniusz Wildowicz

Protokolant Dorota Szczerbiak

w sprawie **G. G.**

skazanego z art. 226 § 1 k.k., art. 222 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 30 lipca 2014 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść

od postanowienia Sądu Rejonowego w B.

z dnia 31 lipca 2013 r.

uchyla zaskarżone postanowienie i sprawę G. G. w przedmiocie zarządzenia wykonania kary pozbawienia wolności przekazuje Sądowi Rejonowemu w B. do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w B. postanowieniem z dnia 31 lipca 2013 r., sygn. ... 1559/13,

1. na podstawie art. 75 § 2 k.k. zarządził wobec G. G. s. A. i B. z d. K., urodzonego 19 października 1963 r. w B., wykonanie kary 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w B. z dnia 7 września 2011 r. wydanym w sprawie ... 594/11;

2. na podstawie art. 71 § 2 k.k. orzekł, że zarządzona kara pozbawienia wolności ulega skróceniu o 40 dni z tytułu odbycia przez skazanego zastępczej kary pozbawienia wolności w wymiarze 40 dni orzeczonej w zamian za grzywnę wymierzoną w niniejszej sprawie (k. 131).

Postanowienie to uprawomocniło się 6 września 2013 r. (k. 134).

Od w/w postanowienia kasację złożył Prokurator Generalny. Zaskarżył to postanowienie na korzyść skazanego i **zarzucając** rażące i mogące mieć istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisów postępowania karnego, a mianowicie art. 139 § 1 k.p.k. i art. 22 § 1 k.k.w. w zw. z art. 178 § 2 k.k.w., poprzez wydanie postanowienia o zarządzeniu wykonania kary pozbawienia wolności wobec skazanego w sytuacji, gdy skazany ten nie był prawidłowo zawiadomiony o terminie posiedzenia, co w konsekwencji doprowadziło do naruszenia jego prawa do obrony wynikającego z art. 6 k.p.k. **wniósł** o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w B.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna.

W przedmiotowej sprawie, Sąd Rejonowy w B., na wniosek kuratora zawodowego tegoż Sądu z dnia 20 czerwca 2013 r., wyznaczył na dzień 31 lipca 2013 r. posiedzenie w przedmiocie zarządzenia wykonania warunkowo zawieszanej kary pozbawienia wolności, orzeczonej wobec G. G. prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w B. z dnia 7 września 2011 r. w sprawie ... 594/11 (k. 125-128).

Sąd Rejonowy w B. przesłał, na podany adres dla korespondencji, zawiadomienie o terminie dla skazanego, tj. B., Osiedle K. 6/6; nie zostało ono odebrane i po dwukrotnym awizowaniu tj. 27 czerwca 2013 r. i 5 lipca 2013 r., poczta zwróciła je Sądowi w dniu 15 lipca 2013 r. z adnotacją, że nie zostało ono odebrane w terminie (k. 129).

Na posiedzeniu w dniu 31 lipca 2013 r. Sąd Rejonowy w B., na podstawie art. 139 § 1 k.p.k. uznał, że wezwanie do stawiennictwa dla skazanego G. G. zostało doręczone prawidłowo z dniem 12 lipca 2013 r. i przystąpił do procedowania, zakończonego wydaniem zaskarżonego postanowienia.

Trafny, w realiach sprawy, jest pogląd Prokuratora Generalnego, że postanowienie Sądu Rejonowego w B. z dnia 31 lipca 2013 r., sygn. ... 1559/13, jest wadliwe, albowiem zostało wydane z rażącym naruszeniem przepisów prawa, wskazanych w zarzucie kasacji.

Otóż z art. 178 § 2 k.k.w. jasno wynika, że na posiedzeniu w przedmiocie zarządzenia wykonania kary ma prawo wziąć udział prokurator, skazany oraz jego obrońca, a gdy skazany został oddany pod dozór lub zobowiązany do wykonania obowiązków związanych z okresem próby, również sądowy kurator zawodowy, chyba że zachodzą przesłanki zarządzenia wykonania kary określone w art. 75 § 1 lub 3 k.k. Tak więc w przedmiotowej sprawie skazany miał prawo uczestniczenia w posiedzeniu sądu, gdyż zarządzenie wykonania warunkowo zawieszanej kary było fakultatywne (art. 75 §2 k.k.).

Z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy wynika, że skazany G. G. w okresie od 21 czerwca 2013 r. do 9 września 2013 r. przebywał w Centrum Psychiatrii w M. na stacjonarnym leczeniu odwykowym, orzecznym postanowieniem Sądu Rejonowego w B. z dnia 16 listopada 2011 r., sygn. ... 301/11 i został do tegoż Centrum doprowadzony przez organy policji. W okresie pobytu, skazany nie opuszczał Szpitala (pismo Sądu Rejonowego w B. z dnia 24 czerwca 2014 r., sygn. ... 167/11, akta tegoż Sądu o sygn. ... 301/11, pismo Centrum Psychiatrii w M. z dnia 15 maja 2014 r., znak ...0720.687.2014).

Powyższe prowadzi do wniosku, że w okresie od 21 czerwca 2013r., do 9 września 2013r. faktycznie skazany był pozbawiony wolności, albowiem pobyt na leczeniu odwykowym miał charakter przymusowy i nie wynikał z jego woli poddania się takiej procedurze medycznej.

Skazany nie posiadał obrońcy, który mógłby reprezentować jego interesy w toku postępowania w przedmiocie zarządzenia wykonania warunkowo zawieszanej kary pozbawienia wolności.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że cyt. „Nieprawidłowe powiadomienie skazanego o terminie posiedzenia w przedmiocie zarządzenia wykonania kary pozbawienia wolności przez wysłanie zawiadomienia na adres domowy, w sytuacji gdy był pozbawiony wolności, rażąco narusza art. 139 § 1 k.p.k. w zw. z art. 133 § 1 i § 2 k.p.k., skutkując równocześnie obrazą art. 22 § 1

k.k.w., a w konsekwencji art. 178 § 2 k.k.w. poprzez pozbawienie skazanego możliwości zaprezentowania przed sądem swoich racji. Takie rażące naruszenie prawa musi być uznane jako mające istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, bowiem ogranicza prawo skazanego do obrony. Naruszenia tego nie może sanować ani fakt nie poinformowania przez skazanego sądu o pozbawieniu wolności, ani okoliczność, że z przyczyn niezależnych od sądu fakt ten nie był znany sądowi rejonowemu" (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 listopada 2011 r., sygn. II KK 151/11, LEX nr 1084716).

Kierując się powyższym, Sąd Najwyższy z mocy art. 537 § 2 k.p.k. i art. 535 § 5 k.p.k., orzekł jak w postanowieniu.